

I. ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ EXPO

Οι Παγκόσμιες Εκθέσεις EXPO αποτελούν ήδη θεσμό που χρονολογείται από το 1851. Προσφέρουν μία μοναδική ευκαιρία συνάντησης των χωρών του πλανήτη μας, με σκοπό να παρουσιάσουν λύσεις γύρω από θέματα που απασχολούν ολόκληρη την ανθρωπότητα και να προβάλλουν τα σημαντικότερα επιτεύγματα τους.

Η χώρα μας, τα τελευταία 11 χρόνια, συμμετέχει ανελλιπώς στις παγκόσμιες εκθέσεις EXPO με μεγάλη επιτυχία (έχει αποσπάσει 3 βραβεία).

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ EXPO 2010

The World Exposition Shanghai China 2010, ((1 ΜΑΪΟΥ -31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2010)

Η EXPO 2010 στη Σαγκάη της Κίνας έχει εξάμηνη διάρκεια (από 1/5 2010 έως 31 Οκτωβρίου 2010). Το μέλλον της αστικής ζωής, ένα θέμα παγκόσμιου ενδιαφέροντος, αποτελεί το αντικείμενο της EXPO 2010. Με κεντρικό θέμα «**Better City, Better Life**» (Καλύτερη Πόλη, Καλύτερη Ζωή), η έκθεση φιλοδοξεί να διερευνήσει τα θέματα που αναφέρονται στην εξέλιξη της αστικής ζωής και τα προβλήματα που δημιουργούνται, λόγω του γεγονότος ότι το 50% του παγκόσμιου πληθυσμού αναμένεται να ζει στις πόλεις μέχρι το 2010.

Συγκεκριμένα, για 184 ημέρες οι συμμετέχοντες, (192 χώρες και 50 Διεθνείς Οργανισμοί), θα επιδείξουν τον αστικό πολιτισμό στην πλήρη του έκταση, ανταλλάσσοντας τις εμπειρίες τους στην αστική ανάπτυξη, διερευνώντας τις νέες προσεγγίσεις στις ανθρώπινες συνθήκες βιώσιμων, τρόπου ζωής και εργασίας στο νέο αιώνα.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ SHANGHAI WORLD EXPO 2010

Επίσημο όνομα:	The World Exposition Shanghai China 2010 (http://en.expo2010.cn/)
Θέμα EXPO 2010:	« Better City, Better Life »
Συμμετέχοντες:	192 Χώρες και 50 Διεθνείς Οργανισμοί
Διάρκεια:	1 ΜΑΪΟΥ έως 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2010 (184 ημέρες)
Προβλεπόμενη προσέλευση:	70.000.000 επισκέπτες (προβλεπόμενος ημερήσιος αριθμός επισκεπτών 400.000)
Συνολική έκταση:	5.280.000 τ.μ.
Θέση:	Στις δυο πλευρές του ποταμού Huangpu River.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ EXPO 2010

Χαρακτηριστικά Ελληνικής Συμμετοχής

Η Ελλάδα συμμετέχει με περίπτερο τύπου Rental Pavillion, (προκατασκευασμένο κέλυφος κτιρίου από την EXPO), συνολικής επιφάνειας 2.000 τ.μ. Βρίσκεται στη ζώνη C, στην περιοχή της Pudong, όπου στεγάζονται τα περίπτερα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνορεύει με το περίπτερο της Τουρκίας από τα αριστερά, βόρεια με το περίπτερο της Πολωνίας και νότια με το περίπτερο της Σουηδίας κ.α.

Θεματολογία και Περιγραφή Ελληνικού Περιπτέρου

Η Ελληνική συμμετοχή έχει σαν αφετηρία τα στοιχεία της Ελληνικής πόλης, προσπαθεί όμως μέσα από αυτά, να προσδώσει ένα πιο γενικό και πανανθρώπινο νόημα, πέρα από τα στενά εθνικά όρια και χαρακτηριστικά, θεωρώντας ότι πλέον η υπόθεση της καλύτερης πόλης είναι μία **παγκόσμια έννοια και προσπάθεια** που αφορά όλους τους λαούς, με κοινά οφέλη από την ανταλλαγή απόψεων, εμπειριών και βιωμάτων.

Το ελληνικό περίπτερο προσφέρει στον επισκέπτη την ευκαιρία να βιώσει ένα κομμάτι ζωής μέσα στην Ελληνική πόλη, μέσω μιας έκθεσης που συνδυάζει οπτικοακουστικές προβολές με μεγάλη αισθητική και εικαστική ποιότητα, ενώ παράλληλα τους δίνει ευκαιρίες για ενεργή συμμετοχή μέσα από διαδραστικές εφαρμογές. Αφενός η έκθεση αποτυπώνει την ανθρώπινη εμπειρία της ζωής σε μία Ελληνική πόλη και τονίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που την κάνουν μοναδική, αφετέρου εξετάζει σύγχρονα ζητήματα όπως το περιβαλλοντικό, την εξάρτηση της πόλης από το φυσικό περιβάλλον και τις αγροτικές περιοχές, την ανάμιξη πολιτισμών, τις συνθήκες εργασίας, τις καινοτομίες, την ανάπτυξη κλπ., εκφράζοντας τη διαρκή αγωνία για βελτίωση των συνθηκών ζωής σε ένα ευάλωτο -διαρκώς μεταβαλλόμενο- περιβάλλον.

Με αυτό το σκεπτικό, η θεματολογία της ελληνικής συμμετοχής προβάλλει μια **υπόμνηση ενός αστικού ιστού**, όχι σαν μια φυσική αναπαράσταση, αλλά σαν μια ερμηνεία βίωσης της κατοίκησης και της λειτουργίας μέσα στην πόλη και σαν μια ανακεφαλαίωση της χαράς του να ζεις μέσα σε αυτήν.

Η υπόμνηση των στοιχείων της πόλης λειτουργεί σε δύο επίπεδα. Αφενός ανασυντάσσει τα βασικά στοιχεία σύνθεσης του αστικού ιστού με τα χαρακτηριστικά τα οποία εκφράζουν, αφετέρου τα διαπλέκει με τις βασικές αρχές της έκθεσης. Σαν τέτοια χαρακτηριστικά, αναγιγνώσκονται μέσα στην πρόταση τα εξής:

- Ο **Δρόμος** σαν γραμμικός τόπος συνεύρεσης, κίνησης, προσανατολισμού, διαφορετικότητας ανάλογα με τα χωρικά και χρονικά δεδομένα του, εναλλαγής, ανάπτυξης δραστηριοτήτων που εκφράζουν και αντανakλούν την έννοια της **οικονομικής ευημερίας** στην πόλη.
- Η **Πλατεία** σαν κομβικός τόπος συνεύρεσης, ανταλλαγής ιδεών, χωνευτήρι συνδυασμού των **διαφορετικών πολιτισμών** στην πόλη.
- Το **Λιμάνι** σαν τόπος ανάμιξης χρήσεων, αναχώρησης και άφιξης, συνεχώς μεταβαλλόμενο πεδίο δραστηριοτήτων που παραπέμπει στην **αναδιαμόρφωση των κοινοτήτων** στην πόλη.
- Η **Προκουμαία** σαν ένας μη-τόπος, ένα όριο διαχωρισμού, μετάβασης και αλληλεπίδρασης από το ένα τοπίο στο άλλο, όπως συμβαίνει μεταξύ των **αστικών και αγροτικών περιοχών**.
- Οι κλειστοί όγκοι των **οικοδομικών τετραγώνων** που φιλοξενούν πιο ειδικές δραστηριότητες και λειτουργίες και προωθούν την ανάπτυξη εννοιών όπως η **επιστήμη και η τεχνολογία**.
- Το **υδάτινο στοιχείο** που αναφέρεται μεν στην μακράινη σχέση της μεσογειακής πόλης με τη θάλασσα, αλλά και συνδέει σημειολογικά τη ρευστότητα, την ποικιλία περιεχομένου και την κινητικότητα του νερού με την ανάπτυξη της σύγχρονης πόλης.

- Το **πράσινο**, σαν στοιχείο περιβαλλοντικής παρουσίας και υγιούς αστικής ανάπτυξης, αλλά και αναφορά στο ελληνικό τοπίο.

Ένα κεντρικό θέμα της έκθεσης είναι ότι συμπυκνώνει 24 ώρες ζωής στην ελληνική πόλη στις 12 ώρες που διαρκεί η EXPO. Ο χρονικός αυτός κύκλος κατανέμεται σε τέσσερις ζώνες και συγχρονίζεται με τον αντίστοιχο κύκλο του ηλίου στη Σαγκάη.

Οι οπτικοακουστικές εφαρμογές, περιλαμβάνουν οθόνες, ποικίλων διαστάσεων και αναλογιών (αυτόφωτες και ετερόφωτες), που προσφέρουν ματιές σε συγκεκριμένα σημεία-δρώμενα μέσα στην πόλη. Όλες μαζί συνθέτουν ένα μωσαϊκό εικόνων και διαφορετικών όψεων της πραγματικότητας, ώστε ο επισκέπτης να αποκτήσει ερεθίσματα για σκέψη και να προχωρήσει σε προσωπικές ερμηνείες της πραγματικότητας. Οι εικόνες αυτές έχουν κινηματογραφηθεί με **σταθερές κάμερες**, αντιπροσωπεύουν δηλαδή ακριβώς μία παρατήρηση σημείων και δραστηριοτήτων στην πόλη, χωρίς παρέμβαση μυθοπλασίας και σεναρίου.

Το περίπτερο αποτελείται από επτά διακριτούς εκθεσιακούς χώρους –οικοδομικά τετράγωνα, που είναι αφιερωμένα σε κάποιο γενικό θέμα. Στο εξωτερικό των χώρων αυτών υπάρχουν οθόνες με πολλαπλές εικόνες που δείχνουν επαναλαμβανόμενα αστικά «μοτίβα» χαρακτηριστικά της Ελληνικής πόλης.

Οι επτά διακριτοί εκθεσιακοί χώροι-αίθουσες του ελληνικού περιπτέρου είναι, οι εξής:

- **ΑΙΘΟΥΣΑ [C]: « Η ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ»**, οι θαλάσσιοι δρόμοι που ενώνουν την πόλη με διάφορους προορισμούς.
- **ΑΙΘΟΥΣΑ [E]: «ΑΓΟΡΑ»**, η αρχαία «αγορά» ως ένα χώρο συνάντησης πολιτών
- **ΑΙΘΟΥΣΑ [F]: «ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ»**, τα οικολογικά προβλήματα που ζητούν επειγόντως λύση
- **ΑΙΘΟΥΣΑ [G] : «ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΥΠΑΙΘΡΟΣ»**, τα οφέλη από τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ αστικών και αγροτικών περιοχών
- **ΑΙΘΟΥΣΑ [H]: «ΘΕΑΤΡΟ»**, Ο πολιτισμός ως ένα σημαντικό συστατικό στοιχείο της ζωής στην πόλη
- **ΑΙΘΟΥΣΑ [I]: «ΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙ»**, η συνύπαρξη συλλογικοτήτων από διαφορετικές ηλικιακές, κοινωνικές και πολιτισμικές ομάδες
- **ΑΙΘΟΥΣΑ [J]: «ΕΥΗΜΕΡΙΑ»** η κοινή προσπάθεια των ανθρώπων για ευημερία

Στο εσωτερικό κάθε αίθουσας προβάλλονται 3-5 εικόνες σε οθόνες που λειτουργούν ως «παράθυρα» στην ελληνική πόλη προσφέροντας το καθένα από αυτά μια διαφορετική «θέα» στην πόλη, σχετική με τον προβληματισμό της αντίστοιχης θεματικής. Όλες αυτές οι εικόνες συνθέτουν ένα μωσαϊκό που εκφράζει ιδέες, θέτει ερωτήματα, προκαλεί τη σκέψη και προωθεί τη δημιουργία νοημάτων.

Η κατάληξη είναι στην Πλατεία όπου προβλέπεται το **εστιατόριο/καφενείο** δίνοντας στους κατοίκους-επισκέπτες την ευκαιρία να ξεφύγουν από την πίεση της καθημερινότητας της αστικής ζωής, να σκεφτούν και να επικοινωνήσουν. Σε συνάφεια με την πλατεία είναι το ελαιόδεντρο, εμβληματικό δείγμα της ελληνικής χλωρίδας και συνυφασμένο απόλυτα με την ελληνική ιστορία, και το **κατάστημα πωλήσεων**, που με τη σειρά του αναφέρεται υπαινικτικά στο παραδοσιακό μπακάλικο/καφενείο των ελληνικών πόλεων: ελληνικά προϊόντα τοποθετούνται σε ένα υψηλό έπιπλο με ξύλινα ράφια πίσω από έναν συμπαγή πάγκο πώλησης, δημιουργώντας τα ίδια ένα εικαστικό αποτέλεσμα, αλλά κυρίως προωθώντας την ελληνική παραγωγή.

Η πλατεία, όπως και σε πολλές ελληνικές πόλεις, απολήγει στο μικρό λιμάνι όπου υπάρχει πάλι το όριο με το νερό. Ένα τρίτο «γραφικό» στοιχείο, αλλά με πλήρη αφαιρετική διάθεση, τοποθετείται εδώ: ένα σκαρί ξύλινης βάρκας, βαμμένο στο πορτοκαλί χρώμα μινίου, χαρακτηριστική εικόνα από τους ελληνικούς ταρσανάδες. Η αίσθηση του λιμανιού αναδεικνύει μία ακόμη ιδιαιτερότητα πολλών ελληνικών πόλεων και υπενθυμίζει τη σημασία της ναυτιλίας και του τουρισμού.